

נשף הפורים של הבוהימה החל=אבי'ביח הפ

«נכון שאני גנגסטר?» פעם הוא היה המו"ל והעורך האחראי של סולם, עיתונו של הדוקטור שייב. הוא חלם אז על מלכות ישראל ועל המקדש השלישי, אחר כך הוא היה עיתונאי ואחד הפרשנים הבכירים של עתון חרות. כיום הוא עורך עיתון נוער בשם לפיד. בזמנו הפנוי הוא מניח לשיחות אינטלקטואליות עם נעמי אדווה, בעיקר בימים שישיים כמועדון הפרסה, ובי כתיבת ספר היסטוריה.

המסיבה היתה בעיצומה. נעמי אדווה, שהצליחה בסוף ללבוש את הסארי, אם כי על הצד ההפוך, הסתובבה עצובה, עם

ההרמון
במסיבה בלטו מספר נעימות יפות, ביניהן נירה ירון וסימה, המזכירה של עיריית חיפה.

גם את הריס של העין הימנית, ולכן היא חיפשה, אצל כל משתפי המסיבה, גברים ונשים, דבקלריסים, כדי לא להישאר עם עין אחת בלי ריס ועין אחת עם.

היה שם אמילו שחקן-כורגל יפה ממדינה יהודה, ובעל מסעדה מכרם-התימנים. קראו לו שלמה גמל, לבעל המסעדה, לא לשחקן. ומי עוד היה שם? היה שם קצין ראשון אחד של אונייה, וסטודנט אחד ל'פילוסופיה. לקצין הראשון קראו יורדן דניס ולאשתו קראו דליה ולסטודנט קראו אלכס ריזק. והוא בא לבד, בלי אשה ובלי כלום.

ומי עוד היה שם? כמובן, היו שם לאה ושרה, שתי טרמפיסטיות מחיפה. נא לא לטעות, טרמפיסטיות, לא סטודנטיות. וכמובן שהיתה שם גם סימה, המזכירה של עיריית חיפה, שהתחפשה לקליאופטרה וענדה לשם כך שמלה מלאת חרוזים ושפי תיים ירוקות. כי היא החליטה שלקליאור פטרה היו שפתיים ירוקות.

המסיבה היתה עליונה מאוד. נעמי אדווה קנתה כארי וכל חברותיה עמדו סביבה, עם ספר הוראות ביד, וניסו להלביש אותה. כולם ישבו על המיטות, ועוד יותר על הרצפות, ועימנאל כך הסתובב ביניהם ושאל:

המארחים
הם נעמי אדווה, מלכת הבוהימה של חיפה, הלבושה בסארי הודי, אשר אירגנה את המסיבה בבית ידידה תל-אביבית. לידה: עמנואל כץ, לשעבר פרשן העתון היומי חרות שנסגר לא מכבר והעורך האחראי של סולם.

ת' לאביב חגגה את נשפיה הפורים שלה בהמון צורות. היא חגגה אותם בריחובות, עם אקדוהימים ועם פטישים שמכים בהם בעליצות על הראש של הבן-אדם כדי שיצפצפו. היא חגגה אותם במועדוני-לילה, בדיסקוטקים, בבתים פרטיים וגם ברמת-אביב, במסיבת עודף מרץ המסורתית, הכריזתית רק את כל המי ומה של העיר.

אבל השמחה האמיתית, ועודף המרץ הי אמיתי, הגיעו ורקא לדירה פרטית מרחוב בארי בתל-אביב, במסיבה של נעמי אדווה, שנערכה הפעם, לשם שינוי, בבית של חברתה.

עין עם ועין כתי

מי לא היה בנוסף העליו הזה! היה שם, כמובן, דוק מאירוביץ שניגש אל כתבת העולם הזה ובקש ממנה שתכתוב עליו כל מה שהיא רוצה, ושהוא בנו של אחד מאחרוני הביילויים, ושלא תכתוב על זה.

היה שם עמוס מרון, מנהלו לשעבר של התיאטרון החיפאי, שחזר לא מכבר מארצות-הברית, והיה שם גם הצייר אריה פרוספר. ומי עוד היה שם? היתה שם ירדנה צברי, מי זאת ירדנה צברי? ירדנה צברי היא בת דודתה של גאולה גוני, זאת שחקנית הקולנוע הישראלית המהוללה, שנסעה לעשות סרט בפרו.

אותה בת-דודה הופיעה למסיבה בשמלה ירוקה וחיפשה דבק. נפל לה ריס בעין הישמאלית, וחבל היה לה להוריד באשמתו

דוקא בחורה
ירדנה גרמה לכנאותו של בוס, כשמצא אותה בחברת נעמי בחדר-המיטות.

מסמר הערב
היה, ללא ספק, נערה רחית, שנסחפה בהתלווה שהתחילה להסיר את בגדיה, היא קיבלה עיבוד ל

בקבוק שקילה ביד, היא חיכתה לבוס, שלא בא. פתאום צילצלו בדלת. נעמי רצה לפתוח, בפתח עמד חייל. «מה אתה רוצה?» היא שאלה. «לשתות» הוא הודיע. היא סגרה לו את הדלת בפרצוף. השעה היתה שתיים-עשרה בלילה.

★ ★ ★

אבא בכית-הכנסת

אריאלה היפה נכנסה לרגע בתלבושת מלחיס, והלכה משם מפני שהמסיבה לא מצאה חן בעיניה. ציפי פוקס, ארוסתו של אילין הצעיר, הסתובבה ואכלה מלפפון נים המוצים בחברתו של אורי כץ מויסקי-אגוגה, ודינה השחרחררת היתה מחופשת מאוד לרקדנית-בטן, ושאלה את עצמה ואת כולם מה בעצם היא עושה שם, הרי אבא שלה נמצא ברגע זה עצמו בכית-הכנסת.

הפעמון צילצל. «הנה בוס», קראה נעמי, שהצליחה כבר להפוך את הסארי שלה, ורצה לדלת. הדלת נפתחה ומי עמד שם? החייל. «מה אתה רוצה?» שאלה אותו נעמי. «לשתות», הוא השיב. היא סגרה את הדלת בפניו.

המסיבה נמשכה. אשת-חברה הודיעה שהיא מוכנה להתפשט קצת, לכבוד פורים. רוברטה, המארחת של ויסקי-אגוגה, דיברה אל כולם בסינית. היא היתה מחופשת לזה. ירדנה שאלה את בן אחרון הביילויים: «יש לך אולי דבק של ריסים במקרה?» «לא, אין לי», הוא הודה.

„דוק” והמעריצות
„ביליויי”, נוחג להשתתף באופן פעיל ביותר בכל המסיבות של הבוהימה הישראלית, למרות גילו.

גמליאל והנערות
אחד הגברים הפעילים ביותר במסיבה היה שאול גמליאל, שרקד ריקודי-בטן משולחיים-עם לאה.